

Co w takim razie ze Strategią? Będziemy z niej korzystać czy schowamy ją w szafie?

Strategia Rozwoju jest nam niezbędna. Chociażby przy ubieganiu się o środki unijne czy inne. W tej sytuacji Strategia będzie musiała być skorygowana. Tak, aby była zgodna z planami, które zostały już nakreślone. Ten dokument odegrał już niewątpliwie swoją pomocną rolę przy staraniach o pozyskanie środków na inwestycje, ale teraz trzeba go zmodyfikować uwzględniając zmiany, które wymusza nowa ustawa.

Poza Strategią powstał też Program Inwestycyjny UZ na lata 2004-2013?

Już wiadomo, że przynajmniej część tego Programu w najbliższym czasie nie będzie realizowana. Chodzi oczywiście o budynek Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych. I tak jak Strategia Rozwoju tak i Program Inwestycyjny na pewno będzie musiał ulec zmianie. Planując jakieś inwestycje będziemy w większym stopniu opierali się na możliwości dofinansowania ze środków unijnych. Na razie, na pierwszy ogień idzie do realizacji Inkubator Przedsiębiorczości. No i musimy zająć się Kisielinem. Padło już hasło *park technologiczny*, nie mniej jednak jakieś pieniądze sami musimy również wyłożyć. To jest przecież warunek pozyskania pieniędzy z UE.

Jeszcze jednym ważnym zadaniem został Pan obarczony na początku swojej kadencji – został pan Profesor przewodniczącym Komisji ds. opracowania Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zmiany Statutu to kolejny obowiązek nałożony przez nową ustawę?

Tak, jeszcze w tym roku akademickim musimy opracować i przyjąć nowy Statut. Założyliśmy więc, że do końca marca przygotujemy jego projekt, aby jeszcze w kwietniu przedyskutować go na forum akademickim, a w maju przedstawić Senatowi. Nowa ustawa przewiduje szereg zmian w stosunku do starych przepisów. Wiele jest niewielkich, kosmetycznych, ale jest szeroki dział, który całkowicie się zmienił. Są to np. zasady zatrudniania pracowników. I tutaj szczegóły ma ustalać statut uczelni. Trzeba to dobrze przemyśleć i odpowiednio zapisać. W poprzedniej ustawie był zapis, że np. adiunkta zatrudnia się najwyżej na 9 lat chyba, że w Statucie będzie inny zapis. Podobnie było z zatrudnianiem asystentów. Okres ich zatrudnienia nie mógł przekroczyć 8 lat. Teraz nie ma takich ograniczeń, jest tylko przepis, że musi to sobie zapisać uczelnia w Statucie. Jeżeli tego nie zapiszemy, to będziemy mieli kłopoty wynikające z Kodeksu Pracy. W czasie stosowania starego Statutu okazywało się także, że czasami jego zapisy stwarzały problemy. Przykładem może być procedura obsadzania stanowiska dyrektora instytutu. Wg starego Statutu dyrektor instytutu jest nieusuwalny, a rektor nie ma wpływu na obsadę funkcji dyrektora. Na większości uczelni jest tak, że to rektor czy dziekan powołują (albo nie) dyrektora na podstawie wyników wyborów Rady Instytutu. Mamy też inne zapisy wymagające korekty. Ale tak jak powiedziałem, już w kwietniu będziemy o nich szeroko dyskutować. Myślę, że na łamach Miesięcznika również.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Ewa Sapeńko

Jubileusz Prof. Bronisława Pasierba

W dniu 16 XII 2005 r. odbył się w palmiarni uniwersyteckiej jubileusz 70-lecia urodzin Prof. Bronisława Pasierba, połączony z wręczeniem Księgi, opublikowanej z tej okazji. Na uroczystość przybyli zaproszeni goście: rodzina, władze Uniwersytetu Zielonogórskiego z JM Rektorem prof. Czesławem Osękowskim oraz Dziekanem Wydziału Humanistycznego prof. Wojciechem Strzyżewskim, pracownicy Instytutu Politologii, którego założycielem i pierwszym dyrektorem był Jubilat, wreszcie przyjaciele Profesora z różnych zakątków kraju i ośrodków akademickich.

Uroczystość prowadziła Dyrektor Instytutu Politologii Bernadetta Nitschke, która przywitała Jubilata wraz z małżonką, jego rodzinę oraz wszystkich zaproszonych gości. Następnie laudację na część Profesora wygłosił jego współpracownik z Instytutu Politologii Jarosław Macała. O zasługach Bronisława Pasierba dla nauki polskiej, politologii oraz naszej uczelni przypomnieli w swoich wystąpieniach JM Rektor prof. Osękowski oraz długoletni przyjaciel Naszego Jubilata prof. Wojciech Wrzesiński z Instytutu Historycznego Uniwersytetu Wrocławskiego, a także inni Goście zabierający głos. Redaktorzy tomu jubileuszowego, Czesław Osękowski oraz Jarosław Macała, uroczystość wręczyli Prof. Pasierbowi dedykowaną mu Księgę. Następnie odbył się krótki koncert w wykonaniu muzyków z naszej uczelni.

Prof. Bronisław Pasierb wyraźnie wzruszony, w krótkim wystąpieniu dziękował rodzinie, przyjaciołom, współpracownikom za wspólne lata życia i pracy. Po tym przystąpił do wręczenia Księgi Pamiątkowej przyjaciołom, autorom, którzy ofiarowali tam swoje teksty.

Uroczystość zakończył skromny poczęstunek na cześć Jubilata oraz Jego Gości.

Jarosław Macała

P R O F E S O R B R O N I S Ł A W P A S I E R B

Bronisław Pasierb urodził się 22 IV 1934 r. w Nowym Siole k. Zbaraża. W dzieciństwie doświadczył tragedii Kresów Wschodnich II RP. Władze sowieckie po 17 IX 1939 r. potraktowały jego rodzinę jako napływową, osadniczą, co spowodowało jej wysiedlenie na Syberię w pierwszej fali deportacji 10 II 1940 r. Jako dziecko B. Pasierb z rodziną trafił na „nieludzką ziemię”, do miejscowości Ozierki w Swierdłowskiej „obłasti”. Spędził tam 6 lat w przeżających warunkach. Do Polski wrócił w lutym 1946 r. i zamieszkał z rodziną we wsi Uciechów k. Dzierżoniowa. W tym mieście ukończył też w 1949 r. szkołę podstawową. Następnie rozpoczął naukę w LO Ojców Werbistów w Nysie, trafiając do nowego środowiska, dalekiego mu kulturowo i społecznie, bo zdominowanego przez Ślązaków. Liceum zostało w 1952 r. zlikwidowane przez komunistów, a Profesor musiał kontynuować dalszą naukę w LO w Dzierżoniowie. Maturę zdał w 1953 r., ale władze szkolne nie wydały mu świadectwa dojrzałości. Stąd konieczność ponownego zdawania egzaminu dojrzałości, tym razem już z dobrym skutkiem w 1954 r. w tej samej szkole.

Edukację akademicką Bronisław Pasierb rozpoczął w 1954 r., studiując historię na Uniwersytecie Wrocławskim, którą ukończył w 1958 r. przedstawiając pracę magisterską napisaną pod kierunkiem prof. Henryka Zielińskiego na temat „Uгода między Napieralskim a Korfantym w roku 1910, jej tło, geneza i następstwa”. Po ukończeniu studiów pracował jako nauczyciel, a później dyrektor we wrocławskich szkołach podstawowych.

Prof. Bronisław Pasierb przygotowywał się jednak także do pracy naukowej, gromadząc materiały do pracy doktorskiej, przygotowywanej pod kierunkiem ówczesnego docenta Mariana Orzechowskiego. W 1966 r. obronił na Uniwersytecie Wrocławskim rozprawę doktorską pt. „Wysiedlenie ludności niemieckiej z Dolnego Śląska w latach 1945-1947”.

Po doktoracie rozpoczął pracę naukowo-dydaktyczną jako adiunkt na Politechnice Wrocławskiej, a od 1970 r. trafił do świeżo zorganizowanego przez Mariana Orzechowskiego Instytutu Nauk Politycznych Uniwersytetu Wrocławskiego. Dwa lata później uzyskał na Wydziale Filozoficzno-Historycznym tej uczelni stopień naukowy doktora habilitowanego w zakresie historii najnowszej na podstawie rozprawy „Ruch ludowy na Dolnym Śląsku w latach 1945-1949”. Zwieńczeniem kariery naukowej B. Pasierba stał się tytuł profesorski w zakresie nauki o polityce. W 1978 r. uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1988 r. profesora zwyczajnego.

Przez wiele lat prof. Pasierb był związany ze środowiskiem politologii wrocławskiej, stając się jednym ze współtwórców jego pozycji i sukcesów. W latach 1972-1988 r był dyrektorem Instytutu Nauk Politycznych UW. Natomiast w końcu lat 80-tych współorganizował Wydział Nauk Społecznych, którego został w latach 1988-1993 pierwszym dziekanem.

Od roku akademickiego 1995/1996 rozpoczął pracę w ówczesnej WSP w Zielonej Górze, gdzie podjął się organizacji Instytutu Politologii, który ruszył od 1996 r. Profesor był pierwszym jego dyrektorem /1996-1999/, dbał o poziom naukowy, ale też warunki pracy studentów i kadry naukowej. Obecnie pracuje nadal w Instytucie Politologii jako emerytowany profesor.

Dorobek naukowy prof. B. Pasierba jest ogromny /ponad 400 publikacji/ i rozległy, bo obejmuje wiele dziedzin. Zwracają uwagę liczne prace poświęcone problemom mniejszościowym w Polsce, kwestie stosunków polsko-niemieckich. Profesor podejmował również często problematykę regionalną, zwłaszcza Dolnego Śląska. Należy do jednych z najbardziej znanych badaczy polskiej współczesnej myśli politycznej. W ostatnich latach sporo uwagi poświęca również zagadnieniom polityki ZSRR oraz Rosji, zwłaszcza wobec Polski. Sięgnął również po obszar badań słabo znany i zaniedbany, tzn. refleksji nad historycznym formowaniem się polskiej kultury politycznej. Nadal nie brakuje mu energii i twórczej inspiracji, niezbędnej w pracy naukowej.

Znaczący dorobek posiada również prof. Bronisław Pasierb w zakresie kształcenia kadry naukowej. Wypromował ponad 20 doktorów, opracował dziesiątki recenzji prac doktorskich i habilitacyjnych oraz opinii dotyczących tytułu profesorskiego. W latach 1983-1989 był członkiem Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych.

